

យ្យាប់និងសារេ

សាលាយបមសិក្សា

ហ្មត សារិទ្ធ - នីក រដ្ឋា

ខ្លួនយោះ ប្រធូ រៀននៅថ្ងៃកំទី៤ «ក» នៃសាលាបឋមសិក្សាកំងទៈ
ពុកខ្លួនធ្វើការនៅត្រូវពេញចាត់ទៅ មែនខ្លួនធ្វើការនៅផ្ទះគ្រួសារមួយ
នៅចុងភូមិ។ ដូច្នេះ ខ្លួនធ្វើជាមួយយាយ។

តាំងពីចុងខេដ្ឋមក ខ្ញុំត្រូវសិស្សយុម្ភាក់តាំងមយកលើយ
ជាដោរកល់ថ្វោះ គេណែនាំ ធ្វើនៅថ្ងៃកំពើទីនេះ។
គេហាមខ្លួនឯងឈាយប្រាប់គេឡើយ។ បើមិន
ជូនចេះ គេនឹងមិនឈ្មោះបានសុខឡើយ។ ខ្លួនឯធន
ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាលេខើយ។

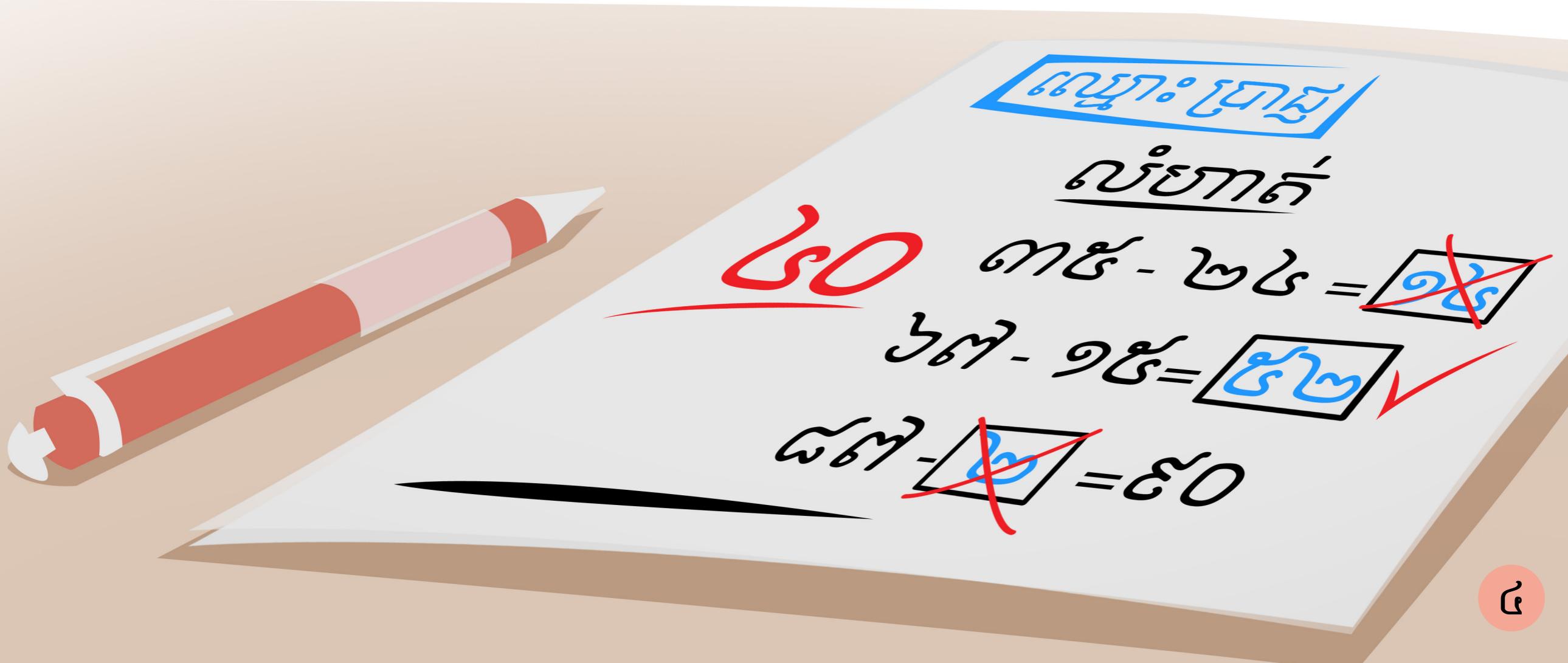

ពីពេលនោះមក ខ្សែរក្បាលខ្ញុំដូចជាស្តីការយ៉ាងម៉ែចមិន
ដឹងទេ! នៅថ្ងៃ៖ លំហាត់ដែលម៉ែត្រឯកដាក់ឱ្យធ្វើពេល
ល្អចាប់ កំខ្ពស់ធ្វើមិនបានលួចដូចមុនវា ឬនៅសាលា
ខ្ញុំស្មាប់គ្រឿពន្យល់មិនចូលសោះ។ តាមផ្លូវតារ រៀន
ជាមួយអ្នកគ្រឿ បីវាមួយ ខ្ញុំតាប់យល់ណាស់។

អ្នកគ្រូកំពុងកែកិច្ចការប្រឡងប្រចាំខែមករា ពេលនោះតាត់យើងិច្ចការខ្សោះស្រីន
បែកពីធម្ពតាត តាត់ក៏ហេរខ្សោះមកស្អាត់ ៖

- ប្រាប់ ! កូនមានរឿងអី ? ម៉ែចបានធ្វើខ្សោះស្រីរពេកប់សំណួរអីចិះង ?
- អត់មានអីទេអ្នកគ្រូ ! (ខ្សោះស្រីយកបទាំងព្រលិះងមិននៅក្នុងខ្លួន)

ពេលគាត់ស្ថរ ខ្ញុំហាមាត់និយាយការពិតមិនរួចសោះ។ នេះប្រាំវែងខ្ញុំខ្សោច សារៈ វាយធ្វើបាប !
ទោះជាយ៉ាងនេះកី អ្នកគ្រូហាក់មិនធ្វើខ្ញុំទេ។ ប្រាំគាត់បានលួចស្ថរ នៅថ្ងៃ ដែលមិត្តភម្លាក់ដែល
ធិតស្ថិតុរបស់ខ្ញុំ។ នាងបានលួចស្ថរខ្ញុំពេលកំពុងរៀន ៖

- ឯងធ្វើអីខុសបានជាអ្នកគ្រូមកស្ថរខ្ញុំពីមួយលម្អិត ពេលចេញទៅផ្ទះ ?

ខំមិនបានដឹងថា នៅឯណី ល្អចាមជានខ្លះពេលណាមកទេ។
ខ្សោយកំព្រឹតពេលអ្នកគ្រូហេងខ្លះនៅស្តី៖

- ប្រាប់ ! នៅឯណីបានប្រាប់អ្នកគ្រូថា សាច់វាយកូនយកលុយ។
ប្រាប់អ្នកគ្រូឲ្យត្រួរដែលថា មែន បុមិនមែន ?
ពុសមីអ្នកគ្រូ ខ្លះស្រើរគាំងបេះដុង។ ដោយខ្លាច សាច់ធ្វើបាប
ខ្លះក៏ដោយកុហក៖

-មិនពិតទេអ្នកគ្រូ !

ធោយខ្លួនយាយកុហក អ្នកគ្រូហាក់ខិនយ៉ាងឆ្នាំង។
តាត់កែវីរចេញទៅ។ ខ្លួចតាមមើលតាត់ យើង
តាត់ទៅរករឿង សាច់។

-សាច់ ! ម៉ែចបានជាងវាយប្រាស់យកលុយ ?

-ខ្លួនបានធ្វើអីដឹងទេ !

-បើជាងមិនសារភាព អ្នកគ្រូនឹងប្រាប់លោកនាយក
ឱ្យតាត់ការជាងមិនខាន់។ (អ្នកគ្រូនឹងយកតំរារ)

ខ្ញុំចានល្អចមេះលមុខអ្នកគ្រូ យើងមុខតាត់កាចណាស់។
ចំណោក សាថេ មុខទ្វីងស្លួរអេ ! បើនេះគេនៅតែមិន

ព្រមសារភាព។

ដោយខីងពេក អ្នកគ្រូក៏ដើរូយសំដោឡើទីតាត់ការ។
ពេលយើងខ្ញុំ សាថេ ស្មោះវីងសំដោមករកវាយខ្ញុំ។ មុខ
គេជូចបិសាចអីចិង។ ខ្ញុំកំយពេក ក៏ស្រក និងរត្តរក
អ្នកគ្រូជូយ។

សារេ ភ្លាប់ដែលយើងណែនាំ គេខីងធនាស់ បុំន្ទោតចំនួនហិរញ្ញវត្ថុយុទ្ធមុខ្មែកត្រូវទេ។ អ្នកត្រូវកំហែពួកយើងឡើងទៅទីតាត់ករ។

- មើល់ សារេ ! ម៉ែចបានចង់វាយប្រាជ្ញ ? (នាយកសាលាស្ត្រ សារេ)
- មកពីវាបង្កួចខ្ញុំថា យកលុយវា។
- មើលប្រាជ្ញ ! សារេ មានយកលុយពីថានេះ ? (នាយកសាលាស្ត្រខ្ញុំ)

លើកនេះ ខ្ញុមិនអាចលាក់បានឡើតទេ។ ខ្ញុខ្សោច សាថេ វាយស្តាប់ ហើយនិយាយការពិត។

- បានលោកគ្រូ! សាថេ យកលុយខ្ញុរំបែង តាំងពីចុងខេងដឹងម៉ែន?
- ឯងនិយាយកុហក! ខ្ញុមិនដែលយកលុយឯងឡើ កំណើរីរីលោកគ្រូ!
- ហើយនិងមិនធ្វើយការពិត។ លោកគ្រូនឹងហេរាមាលព្រាតាលទួកឯងមកជួប។

គ្រូបាប់ទ្វេហើយ ហើយ ប្រាង របួសតែបន្ទិច ឯងជាម្នកទូទៅខ្ពស់ត្រូវ។ តើ?

លោកនាយកបានសរស់បុគ្គមន្ត្រីព្រៃណាបាល សារេ និងម្ចាយខ្ញុំ។
នៅព្រឹកថ្ងៃបន្ទាប់ អ្នកគ្រូបានធ្វើនខ្ញុំទៅដ្ឋោះ។ តាត់ក៏ដោយកសំបុគ្គជូនភាពាល
ខ្ញុំ និងសារេជួង់។ ពីព្រោះដ្ឋោះទៅដ្ឋោះតាត់ កាត់មុខដ្ឋោះពួកយើង។ នៅតាមដ្ឋោះ តាត់
ហាមខ្ញុំមិនឱ្យដើរលេងទេ ព្រោះខ្សាចសារេ ស្មាក់វាយ។

ព្រៃកស្នូកឡើង មែនតាំខ្ញុំនៅទីតាត់ការ។ ពេលនៅដល់ ខ្ញុំយើង
អ្នកគ្រឹះ បីរាជ្យមួយកសាលា និងលោកគ្រួរបស់ សាថេ ។ ពួក
គាត់អង្គយចាំយើងនៅទីនោះស្របចាត់នៅហើយ។
- អព្វីព្យូលមកភ្លើយស្រី! (នាយកសាលាហោមេខ្ញុំច្បាបក្នុង
ទីតាត់ការ) សូមរដ់ចាំបន្ទិច !

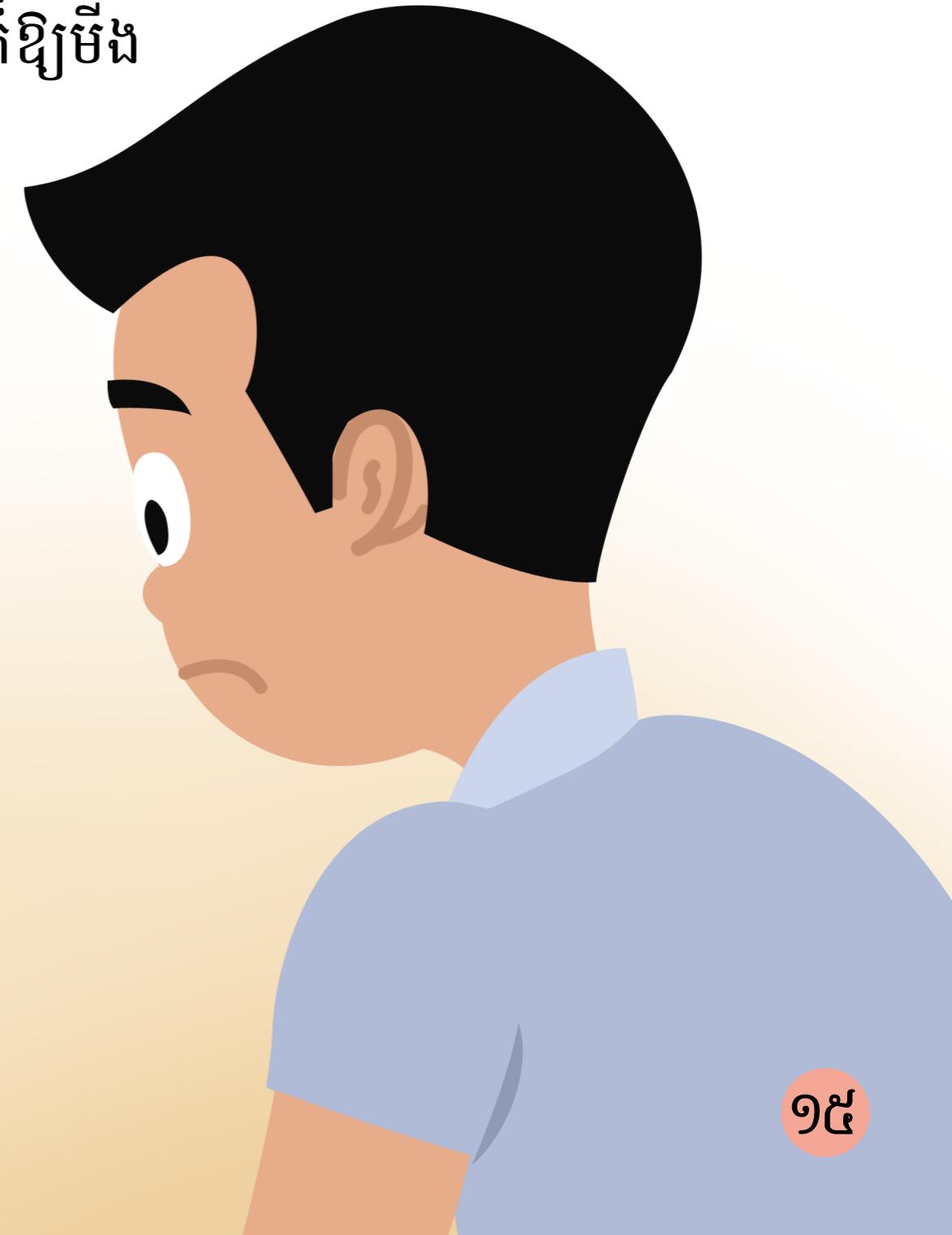
មិនយុរប័ណ្ឌាន សារេ និងចោរបស់គេកីមកដល់។ មុខ សារេ ដូចជាស្វែកខុសពីធ្វើតាម
ថែទាំភ្លាក់ត្រីត ពេលបានយើង សារេ និងចោរបស់គេមកដើរ។
ពេលដំឡាតាំរីយ លោកនាយកកិច្ចប៉ែងប៉ែងការ ។

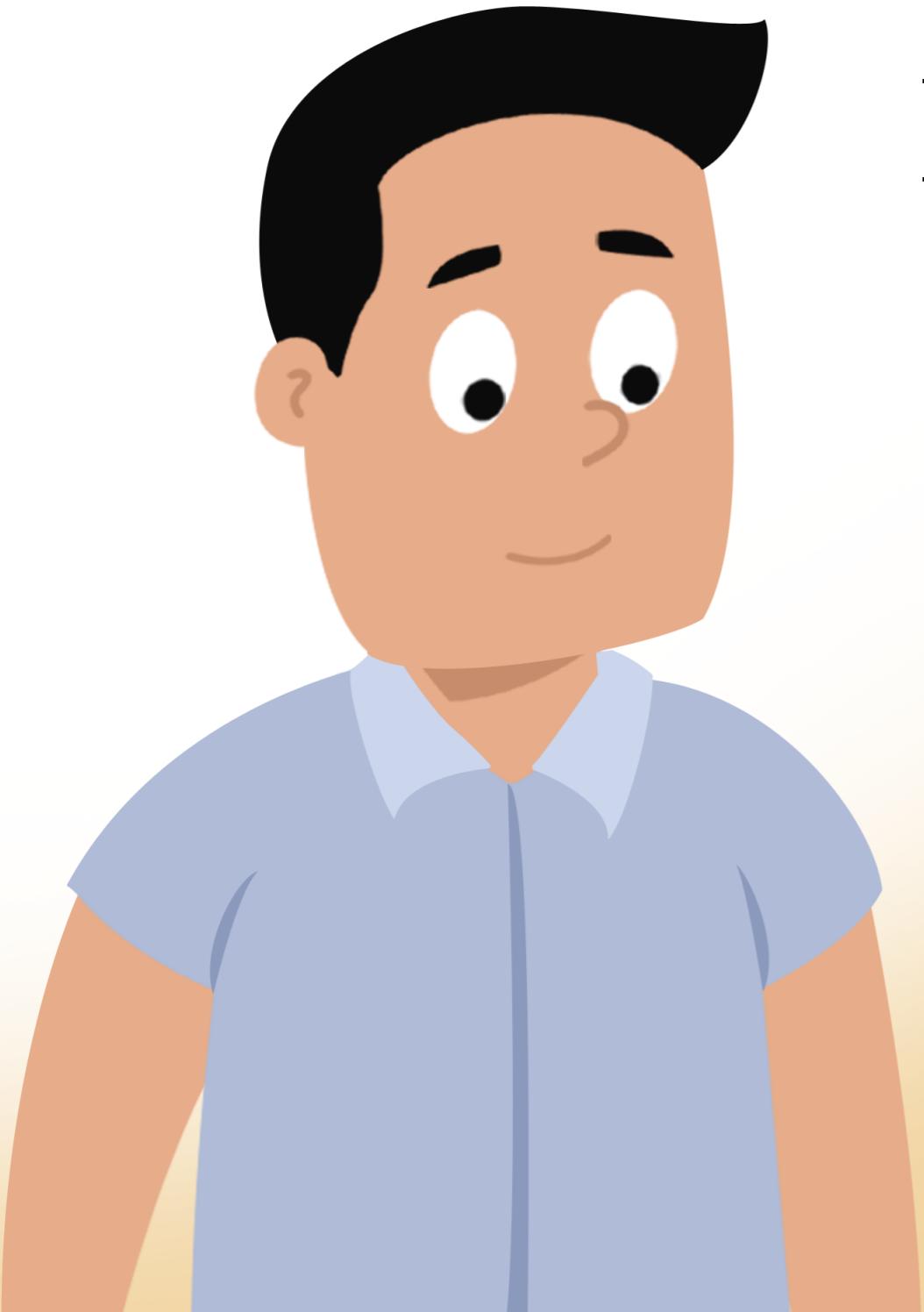

ពេលបានពួរស្រែនេះ ម៉ែខ្មែនិយាយអ្នកមិនចេញ
ចំណោក ជាតុលាថែខិងយ៉ាងខ្សោយ។ មិនគូរណា
កូនតាត់ធ្វើស្រែនអីចិងសោះ។
តាត់កីស្សរកូនរកខុសត្រូវ ដោយសម្បូម៉ាត់ទេ
- ម៉ឺលសាច់ ! ប្រាប់ឱ្យត្រង់មកម៉ឺល។ កូនបាន
ធ្វើអីចិងមែន បុអត់ ?

- ពួសំណូរភាម សាច់ចាប់ធ្វើមស្ថកបបុរាណតែ និយាយទាក់ទង
- មកពីចាត់យកក្រដាសលំហាត់ខ្ពុងឡើង ហើយសរសើរថ្ងៃទេ។
ទីបខ្ពុងដើរបាទវា !
 - លំហាត់ច្បាក់ទីបខ្ពុង កូនលែងរៀនឡើតហើយ។ ចាត់ឱ្យមីង
ងងយកឱ្យកូនតាត់រៀន។ មីងជួងមិនសូវចោះអក្សរទេ
ទីបចាត់ផ្លូយម៉ែលចា កូនតាត់ធ្វើត្រូវបុខុស។

- ខ្ញុំមេចដឹង ! បើខ្ញុំពួកបាតា និងមីងសរសើរភាគពេរហូត។
បាតាជ្វើលំហាត់ត្រូវ។
- ឥឡូវក្នុងដឹងហើយ ! យប់ខិងបុន្យ ?
- សុទោសបាតា ! ក្នុងខុសហើយ។
- មិនបាច់សុទោសបាតាអេ ! សុទោសប្រាប្បី និងលោកត្រូវ
អ្នកត្រូវទេ !

គេកើតបែរមកសំឡាល់ខ្លួន និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងអស់នៅទីនោះ។ គ្រប់គ្តាក់ទទួលយកការសំឡាល់នេះ។ ព្រោះ សារចំណាំសិស្សធ្វើម្មាក់របស់សាលាដើរ។ គេកើតមិនដែលធ្វើកំហុសអ្នកលើកលែងកំហុសម្មាយនេះដើរ។ ម្មាយខ្លួនការក្រុងមិនចេញ។ ម្មាយជាកូនបង្កើត ម្មាយជាកៅងដែលគាត់មិនបានបានពីក្នុង។

ពេលយើងមាយខ្សោយ សាច់ ក៏ពិចាកចិត្តដោរ។
ម៉ឺនទៅ គេស្របញ្ញាំមាយខ្សោយខ្លាស់។ គេនិយាយ
លួងលោមតាត់។

- មីនិយប់យ៉ាទេ ! ខ្សោយសន្យាតា មិនធ្វើបាបប្រាងទៀតទេ !
ហើយពេលមកសាលា ខ្សោយម៉ឺនបែងគេជំនួសមីនុ។

ដែលរាល់ពេលចានពួសមីនេះ។ តាត់ចាននិយាយអរគុណ សាថេ និងជាស់ត្រូវខ្លះ
- ថ្វីក្រាយ ពេលមានរឿងអូម្បាយ កូនត្រូវបាប់ចាស់ទុក្ខា នៅសាលា កូនត្រូវបាប់
លោកត្រូម្យកត្រូ។ នៅផ្ទះ កូនត្រូវបាប់ម៉ែ និងលោកយាយ។ កូនមិនត្រូវលាក់ទេ
នេះសំណានហើយដោលមិនមានរឿងចំ។

ចំណោកខាងសាលាកីមិនដោញដោលដែងឆ្នាយដ៏រោ។ លោកនាយកគ្រាន់តែជាស់គៀវសាថេ
កំឱ្យធ្វើដូចចេះឡើត។ តែបើមានលើកក្រាយ សាលានឹងចាត់ការតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់
សាលាឌីនខាន។ ក្រាយពីសម្បលត្តាភីយ ចីត្តសាថេ និងម៉ែខុំកំត្រលប់ឡើដូចវិញឡៅ។
ចំណោកពួកយើងកំត្រូវចូលរៀនវិញដ៏រោ។

ពេលចេញលើសង្គមរបស់ខ្លួន លោកស្រីបានឱ្យសំបុត្រមកខ្លួនយកទៅប៉ាប៉ូល ខ្លួនបានឱ្យបង្កើតឡាយថា បង្កើតឡាយនឹងធ្វើបាបបុន្តែនសោះ។ ការពិត លើយដែលបង្កើតឡាយការបង្កើតបានរក្សាទុកវាតា បង្កើតឡាយបានចាយភាពទេ។ នេះលើយរបស់បុន្តែនទាំងអស់ដែលបង្កើតឡាយការបង្កើតបុន្តែន។

ពេលយើព្យូលុយរបស់ខ្លួន ខ្សែសហ្ថាយចិត្តណាស់។ ខ្សែកវប់គុណមេីលយើព្យូត្រប់ចំនួន!
នេះរាប់ចា ខ្សែសន្យាបុរីៗ។ ចំណោកវិនិទ្ទេ នាងកិរិករាយមិនស្មើរដែរ។ ព្រោះពួកយើងខាន
និយាយលេងជាមួយគ្នាយុរមកហើយ។
នៅមានរឿងល្អជាប្រើនឡើតដែលខ្សែត្រូវរៀបរាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ បើនេះធ្វាយសារពេល
រៀលាចិនអំណោយផល ខ្សែសូមគោរពលាតែបុណ្ណោះសិនចុះ។

The Asia Foundation

រូបភាពដោយ អីក ផ្លា

អត្ថបទដោយ ហ្មត សារិខ្ព

រចនាទំព័រដោយ ី កូយ

សូមថ្លែងអំណារគុណភាពិស់សដល់ ហូយ នៅ សៀម រាប់ជាតិ ដើម្បីការងារ CamAnt Technology ដែលធ្វើឱ្យដល់ការរៀបចំកម្មវិធី ដលិតស្ថិរភោអេឡិចត្រូនិច តោះអាន ! ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង នៅការងារនេះខ្លះទេ កាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ កន្លែងទៅនេះ។

© ມູນສິຜິພາສີ ແກ້ວມະນຸດລາວ

ស្ថាដែន: គ្រប់គ្រងការពារក្រាមអាជ្ញាប័ណ្ណប្រភេទ Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)។ អ្នកអាចចែករំលែក (ចតចម្លង និងចែកចាយបន្ទាន់កសារនេះ តាមរយៈមធ្យាតាយអ្នកបាន ប្រក្សានូម្រោងអ្នកបាន) និងកែសម្រួល (បញ្ចូលជាមួយខ្លឹមសារផ្សេងទៀត ផ្តល់បន្ទាន់ និងកែចេចចេញពីស្ថាដែន:) ស្ថាដែន: ដោយសេវា សម្រាប់គោលបំណងអ្នកបាន សូមវិតគោលបំណងពាណិជ្ជកម្ម។ ម្នាស់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចដកហុតសេវាការបែបនេះ: ទីយដកបណ្តាផអ្នកបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដូចខាងក្រោម៖

ការថ្លែងអំណរគុណ៖ អ្នកត្រូវផ្តល់ការថ្លែងអំណរគុណទ្វាងបានសម្រប ដាក់តំណរភ្លាប់ទំនាក់ទំនងទៅកាន់ព័ត៌មានអំពីភាគធ្លាប់ណ្ហាន និងបង្ហាញពីចំណុចដែលមានការ ផ្តល់ជូន។ អ្នកអាចធ្វើបែបនេះក្នុងទម្រង់សមហេតុសមជលណាមួយ ឬនេះមិនត្រូវធ្វើក្នុងទម្រង់ដែលមាននំយ៉ា។ អ្នកផ្តល់ភាគធ្លាប់ណ្ហានដែលការគាំទ្រដល់អ្នក ឬការរួមចាត់របស់អ្នកនោះទេ។

Illustrated by Ouk Ratha

Written by Huot Sarith

Layout by Chi Phouy

Special thanks to Huy Rattana, Soeurn Kakada, Chou Chinith, and the CamAnt Technology team for their help with the Let's Read! E-book Hackathon, which took place in Phnom Penh on 18 September 2016.

© The Asia Foundation, 2016. Some rights reserved.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.